

РЕШЕНИЕ

№ 7082

гр. София, 29.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43
състав, в публично заседание на 03.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **7207** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурително процесуалния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от И. Д. – изпълнител директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“, [улица] против Решение № ПИ-202 от 02.07.2021г. на и.д. Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. (ТД на НАП [населено място]), с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх. № С210022-022-0033780/19.05.2021г., издадено от С. А., на длъжност старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място] по Изпълнително дело № 22140000822/2014 г.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, необосновано и неправилно. С жалбата се иска отмяна на решението на Директор на ТД на НАП [населено място], респективно издаденото ПНОМ. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован се призовава от адв. М., която моли съда да уважи депозираната жалба. Не претендира разноски

Ответникът – и.д. директорът на ТД на НАП С., редовно призован се представлява от юрисконсулт Ц., която оспорва жалбата, счита същата за неоснователна и недоказана. Моли съда да остави в сила Решение № ПИ-202/02.07.2021г. на Директор на ТД на

НАП [населено място]. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изпраща представител.

Административен съд София - град, след като обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, становищата на страните, и след направената служебна проверка за законосъобразност на акта съгласно изискванията на ДОПК, намира за установена следната фактическа обстановка:

В ТД на НАП [населено място] във връзка с установени и изискуеми публични държавни вземания срещу [фирма] е образувано изпълнително дело № 22140000822/2014 г. С цел тяхното обезпечаване с ПНОМ с изх. № 3282/11.01.2013 г. на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК, публичният изпълнител при ТД на НАП [населено място], като е приел, че ще се затрудни събирането на установените публични задължения с РА № [ЕГН]/27.12.2012 г. в размер на 1 043 934.84 лв. е наложил обезпечителна мярка – Възбрана върху недвижим имот – поземлен имот с идентификатор № 02676.501.1191, по кадастралната карта на [населено място] и на изградена на имота сграда, с идентификатор № 02676.501.1191.4, с предназначение – хотел, по кадастралната карта на [населено място], с данни подробно, посочени в ПНОМ, като възбраната е наложена до размера на дълга. Изпратено е и съобщение до Агенция по вписванията – Служба по вписвания [населено място], като наложената възбрана върху недвижимия имот е вписана.

На 28.02.2014 г. с Разпореждане за присъединяване с изх. № 0822-000012/28.02.2014 г. по изпълнителното дело са присъединени публични вземания, установени с РА №[ЕГН]/27.12.2012 г., както и публични задължения по подавани от задълженото лице Декларации Образец № 6, Декларации по ЗДДС, Декларации по ЗДДФЛ и Декларации по ЗКПО, общо в размер 1 028 277.54 лв. към 28.02.2014 г.

Съгласно чл. 215, ал. 1 от ДОПК, за обезпечаване на публичните задължения по изпълнително дело № 22140000822/2014 г. са предприети действия от публичен изпълнител, а именно:

С ПНОМ изх. № 0822-000030/17.06.2014 г. е наложен Запор на банкови сметки, находящи се в ТБ [фирма], за задължения по изпълнително дело №22140000822/2014 г. В тази връзка е изпратено запорно съобщение и разпореждане за изпълнение, като видно от постъпилия отговор от банката, няма наличности по сметката.

С ПНОМ с изх. № С200022-022-0078103/06.11.2020 г. е наложен Запор на банкови сметки, находящи се в ТБ [фирма]. С оглед, на което е изпратено запорно съобщение и е постъпил отговор от банката, от които става ясно, че [фирма] има открита банкова сметка, но има наложени предходни запори от ЧСИ и ДСИ.

С ПНОМ с изх. № С210022-022-0033780/19.05.2021 г. на основание чл. 200 от ДОПК и чл. 205 вр. с чл. 195, ал. 1-3 от ДОПК, публичният изпълнител, като е приел, че ще се затрудни събирането на установените и изискуеми публични задължения, общо в размер на 172 781.12 лв. към 19.05.2021 г. по изпълнително дело № 22140000822/2014 г., е наложил обезпечителна мярка – Възбрана върху три броя недвижими имоти, описани подробно в ПНОМ, представляващи:

- Сграда, К. 02676.501.1191.1, сграда, построена в поземлен имот с идентификатор №02676.501.1191, УПИ-VI 1191, със застроена площ 161 кв.м., брой етажи № 7, с предназначение – хотел, находяща се в [населено място], обл. Б., [улица], с граници сгради с идентификатор, посочени в постановлението по кадастралната карта на

[населено място], с данъчна оценка 612 050.20 лв.

- Сграда, К. 02676.501.1191.2, сграда построена в поземлен имот с идентификатор №02676.501.1191, УПИ-VI 1191, със застроена площ 171 кв.м, брой етажи – 2, с предназначение – хотел, находяща се в [населено място], обл. Б., [улица], с граници сгради с идентификатор, посочени в постановлението по кадастралната карта на [населено място], с данъчна оценка 4 330 377.20 лв.;

- Сграда, К. 022676.501.1191.3, сграда построена в поземлен имот с идентификатор 02676.501.1191, УПИ-VI 1191, със застроена площ 180 кв.м., брой етажи – 1, с предназначение – хотел, находяща се в [населено място], обл. Б., [улица], с граници сгради с идентификатор, посочени в постановлението по кадастралната карта на [населено място], с данъчна оценка 456 186.50 лв.

Постановлението е връчено по електронен път на 14.06.2021 г. (л.20).

Съгласно справка, направена в Служба по вписванията [населено място], възбраната е вписана на 21.05.2021 г., като върху недвижимите имоти има наличие на предходни тежести, а именно има наложени възбрана на 07.11.2018 г. по ГПК, НПК, върху трите сгради с идентификатори К. 02676.501.1191.1, сграда К. 02676.501.1191.2, сграда К. 022676.501.1191.3. От [община] е издадено удостоверение за актуални данъчни оценки на възбранените три броя сгради към 16.11.2020 г.

ПНОМ с изх. № С210022-022-0033780/19.05.2021 г. е оспорено по административен ред. Във връзка с депозираната жалба е издадено Решение № ПИ-202/02.07.2021 г., с което жалбата е оставена без уважение като неоснователна.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуална допустима, тъй като е подадена в законоустановения срок, от легитимирано лице и при наличие на интерес от обжалване. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

ПНПОМ е издадено от компетентен административен орган, както и потвърждаващото го Решение № ПИ-202/02.07.2021 г., което е предмет на съдебното оспорване. При издаването не са допуснати нарушения на материалния закон и съществено нарушение на административно- производствените правила.

Съгласно разпоредбата на чл. 195 от ДОПК подлежат на обезпечение установените и изискуеми публични вземания. Обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително когато е разсрочено или отсрочено. Обезпечението се налага с постановление на публичния изпълнител:

1. по искане на органа, издал акта за установяване на публичното вземане;
2. когато не е наложено обезпечение или наложеното обезпечение не е достатъчно, след получаване на изпълнителното основание.

В случая, наложените обезпечителни мерки са във връзка обезпечаване събирането на изискуеми публични вземания на длъжника. Съгласно чл. 209, ал. 2, т. 1 от ДОПК принудителното изпълнение се предприема въз основа на ревизионен акт, независимо дали е обжалван. В т. 2 от цитираната разпоредба е регламентирано, че принудителното изпълнение се предприема също и въз основа на декларация, подадена от задълженото лице с изчислени от него задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски. Нормата на чл. 195, ал. 2 от ДОПК определя, че обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение, включително, когато е разсрочено или отсрочено. Целта на производството по обезпечаване на публичните задължения е да

се защити интереса на фиска и да гарантира, че държавата ще може да събере установеното публично задължение с лихвите до окончателното му погасяване. Обезпечението е допустимо при наличието на обезпечителна нужда, която е определяща за налагането на обезпечителните мерки, като същата е налице в конкретния случай. А, обезпечителната нужда от своя страна се определя от възможността длъжникът да изпълни задължението си с имущество, с което разполага и с което ще разполага към датата на изпълнението. В рамките на производството по издаване на постановление за налагане на обезпечителни мерки, публичният изпълнител извършва преценка дали действително ще бъде затруднено или невъзможно събирането на публични задължения/вземания и същият има правомощието да наложи обезпечителните мерки.

В процесния случай, с налагането на обезпечителни мерки се цели гарантиране събирането на изискуеми публични вземания на длъжника, които са в особено големи размери и поради това, че от страна на дружеството-жалбоподател не са предприети действия за погасяване на дълга.

Предвид размера на установеното задължение на длъжника и липсата на доброволно изпълнение публичният изпълнител е направил законосъобразен извод, че събирането на публичното вземане ще бъде затруднено по смисъла на чл. 195, ал. 2 ДОПК, което налага и неговото обезпечаване. От страна на публичния изпълнител е извършена справка за налични активи, собственост на дружеството, като е установено, че дружеството не притежава пътни превозни средства, няма дружествени дялове в други търговски дружества, не притежава свободни от тежести движими вещи, машини, оборудване и вземания, тъй като в Централния регистър на особените залози по партида на жалбоподателя е вписан на 10.12.2014 г. Договор с особен залог, с предмет търговско предприятие на [фирма], като съвкупност от цялото настояще и бъдещо имущество, в полза на „П. М. Т.“ Л.. На дружеството-жалбоподател е наложен Запор на банкови сметки, находящи се във П. АД и [фирма], но от постъпилите отговори на банките е установено, че няма наличности по сметката и има наложени предходни запори от ЧСИ и ДСИ. С тези си действия, публичният изпълнител е установил с какви активи разполага дружеството-жалбоподател и в тази връзка е наложена обезпечителната мярка Възбрана върху недвижим имот, собственост на дружеството.

В чл. 205 от ДОПК, действаща към момента на налагане на възбраната, е посочено, че налагането на възбрана върху недвижим имот се извършва чрез вписване на постановлението по разпореждане на съответния съдия по вписванията по реда на вписванията. За извършеното вписване съдията по вписванията изпраща съобщение до длъжника. Особен залог, вписан след възбраната, не може да се противопостави на публичното вземане.

Съдът намира за неоснователни доводите, изложени в жалбата за прекомерност на обезпечението. Безспорно от представената по делото справка, издадена от Служба по вписванията [населено място], върху същите три броя сгради има предходно вписана възбрана в полза на [община] от 07.11.2018 г. за задължения към общината, за които е образувано изпълнително дело по ГПК. Следователно към момента на издаване на ПНОМ се установява, че имотите са с предходни тежести, тоест тяхната обезпечителна стойност за обезпечаване на публичните вземания, на практика е нулев и не би могла да послужи за обезпечение. Безспорно е, че възбраната е наложена с цел запазване реда на кредиторите и гарантиране обезпечеността на дълга, с оглед на това,

че липсват наличности по банковите сметки на жалбоподателя, както и същият не разполага с друг актив, освободен от тежести, предвид, че в Централния регистър на особените залози по партида на дружеството – жалбоподател е вписан на 10.12.2014 г. Договор за залог, с предмет: търговско предприятие на [фирма], като съвкупност от цялото настояще и бъдещо имущество в полза на „П. М. Т.“ Л., а именно – дружеството-жалбоподател не притежава свободни от тежести движими вещи, машини и оборудване и вземания.

Следва да се отбележи, че от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на публичните задължения. Видно е, че същите са в особено големи размери, поради което очевидно е налице обезпечителна нужда.

Отделно от това, съдът намира, че не са налице и основанията, предвидени в чл. 208 от ДОПК и чл. 199 от ДОПК за отмяна, респективно за замяна на наложените обезпечителни мерки за отмяна, респективно за замяна на наложените обезпечителни мерки. Разпоредбата на чл. 208 от ДОПК, императивно определя хипотезите, в които обезпечителните мерки могат да бъдат отменени – погасяване на публичното задължение, актът за установяване на публичното вземане, да бъде обявен за нищожен, обезсилен или отменен по установения ред или същият да бъде изменен с решение на горестоящ орган или от съда и при предприето принудително изпълнение да бъде събрана сума, равна или надхвърляща сумата на задължението, съгласно изменението. В конкретния случай и въз основа на писмените доказателства по делото се установява, че не е налице нито една от изброените в цитираната норма основания за отмяна.

С оглед на така изложените съображения, оспорването по жалбата срещу решението на Директор на ТД на НАП [населено място] е неоснователно и не следва да бъде уважено по релевираните в жалбата основания.

От страна на ответника по делото е отправено своевременно искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което същото следва да бъде уважено. При този изход на спора на ответника следва да се заплати юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143 от АПК във вр. чл. 78 от ГПК във вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ в размер на 100 лева.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 и чл. 161, ал. 1, изречение трето, във връзка с чл. 144, ал.1 във връзка с чл. 197, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, съдът,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], вписано в ТРРЮЛНЦ,[ЕИК], представлявано от И. Д. – изпълнител директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“, [улица] против Решение № ПИ-202 от 02.07.2021г. на и.д. Директор на Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С. (ТД на НАП [населено място]), с което е оставена без уважение жалбата му против Постановление за налагане на обезпечителни мерки (ПНОМ) с изх.

№С210022-022-0033780/19.05.2021г., издадено от С. А., на длъжност старши публичен изпълнител в Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП [населено място] по Изпълнително дело № 22140000822/2014г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК], представлявано от И. Д. – изпълнител директор, със седалище и адрес на управление: [населено място], Район „В.“, [улица] да заплати на Териториална дирекция при Национална агенция по приходите [населено място] сумата в размер на 100 (сто) лева, представляващи разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: